

II. Vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna selles leiti, et Altmarki tingimused ei ole täidetud

Avaliku sektori rahalise kulutuse kvalifikatsioon välistab põhimõtteliselt riigiabi valdkonna õigusnormide kohaldamise. Kuna tegemist on vastutasuga avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmise eest, ei saa ettevõtjat, kes neid osutas, pidada mis tahes soodustuse saajaks. Lisaks on punktide kaupa analüüsitud kohtuotsust Altmark, et näidata, et kõiki seal esitatud põhimõtteid on järgitud.

III. Kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna selles anti hinnang, et rahaline meede on vastuolus Euroopa Liidu riigiabialaste õigusnormidega: meetmega on võimatu „kahjustada konkurentsi“

Üldkohus jättis tähelepanuta, et kohaliku ühistranspordi turg Campania maakonnas oli asjas tähtsust omaval ajavahemikul (1996–2002) ja on veel ka praegu konkurentsile suletud ja kontsessioonidega anti ainuõigusi. Seetõttu ei saanud eksisteerida konkurentsi ei „turu pärast“ ega „turu“.

IV. Vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna selles on kinnitatud, et komisjoni otsus on esimelik liikmesriigi kohtu otsuse ees; määrusega nr 659/99⁽²⁾ (määrus nr 1589/2015⁽³⁾) ette nähtud menetluslike tagatisi on kohaldatud vääralt; õiguspärase ootuse põhimõtet on kohaldatud vääralt

Üldkohus jättis tähelepanuta, et liikmesriigi kohtu otsus oli tehtud rohkem kui viis aastat enne komisjoni otsust. Sellest tulenevalt ei olnud komisjoni viidatud kohtupraktika asjassepuutuv, kuna seal ei olnud sobivat pretsedenti. Kui Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohaldas määrust nr 1191/69, kasutas ta hoopis selle taseme kohtule antud pädevust. Ka komisjon ei saa tugineda ainupädevusele teha otsuseid käesolevas asjas. Pikk ajavahemik, mis jäi liidu õigust kohaldava kohtuotsuse ja komisjoni otsuse tegemise vahele, kinnitas õiguspäraseid ootusi. Ei saa väita, et Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) ei tundnud kohaldatavaid õigusnorme, pigem lihtsalt komisjon tõlgendas neid teisiti.

V. Kohtuotsusega on abi liidu õigusele vastavuse hindamisel vääralt kohaldatud määrust (EÜ) nr 1370/2007⁽⁴⁾; põhjendused on puudulikud

Komisjon võttis otsuse vastu valele õiguslikule alusele tuginedes: määrust nr 1370/2007 ei saanud kohaldada, kuna see jõustus pärast hüvitiste saamise õigust tunnustavat kohtuotsust, mille tegemisel Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) juhendus määrusest nr 1191/69.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuni 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 1191/69, raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis osutatavate avalike teenuste kontseptsioonist tulenevaid kohustusi puudutavate liikmesriikidepoolsete meetmete kohta (EÜT 1969, L 156, lk 1; ELT eriväljaanne 07/01, lk 19).

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveeteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007, L 315, lk 1).

CSTP Azienda della Mobilità SpA 19. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 11. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-186/15: CSTP Azienda della Mobilità versus komisjon

(Kohtuasi C-587/18 P)

(2018/C 399/35)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: CSTP Azienda della Mobilità SpA (esindajad: advokaadid G. Capo, L. Visone)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Asstra Associazione Trasporti

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tuvastada kooskõlas ELTL artiklitega 263 ja 264, et Euroopa Komisjoni 19. jaanuari 2015. aasta otsus riigiabi Sa.35842 (2014/c) (ex 2012/NN) menetluses (summas 4 951 838,25 eurot) on algusest peale täiesti õigustühine selles osas, mille kohaselt summasid, mida tunnustati hüvitisena avalike teenuste osutamise kohustuste täitmise eest määruse (EMÜ) nr 1191/69 tähenduses (hüvitise maksmine tariifikohustuse täitmise eest kohaliku ühistranspordi valdkonnas artikli 11 alusel)⁽¹⁾, tuleb pidada meetmeks, millest ei ole teatatud, mis on riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses ja siseturuga kokkusobimatu;
- tuvastada kooskõlas ELTL artiklitega 263 ja 264, et Euroopa Komisjoni 19. jaanuari 2015. aasta otsus riigiabi Sa.35842 (2014/c) (ex 2012/NN) menetluses (summas 4 951 838,25 eurot) on täiesti tühine selles osas, milles on sätestatud Itaalia riigile kohustuslikud rakendusmeetmed riigiabi tagasinõudmiseks. Ühtlasi mõista C.S.T.P. – Azienda della Mobilità S.p.A. (maksejõuetusmenetluses) kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonikaebust põhjendatakse viie väitega, mille põhjal tuleb kohtuotsus tühistada:

I. Vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna vaidlusalune hüvitis on liigitatud „uueks abiks“

Hüvitis määrati apellandile Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 2009. aasta kohtuotsuse põhjal, millega tunnustati tema vastavat õigust määruse nr 1191/1969 alusel tulenevalt avaliku teenuse tariifikohustusest. Kohtuotsust ei oleks tema olemuse tõttu iial tohtinud tõlgendada nii, et see on hüvitise kehtestamise meede, kuna sellega üksnes tunnustati õigust hüvitisele.

II. Vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna selles leiti, et Altmarki tingimused ei ole täidetud

Avaliku sektori rahalise kulutuse kvalifikatsioon välistab põhimõtteliselt riigiabi valdkonna õigusnormide kohaldamise. Kuna tegemist on vastutasuga avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmise eest, ei saa ettevõtjat, kes neid osutas, pidada mis tahes soodustuse saajaks. Lisaks on punktide kaupa analüüsitud kohtuotsust Altmari, et näidata, et kõiki seal esitatud põhimõtteid on järgitud.

III. Kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna selles anti hinnang, et rahaline meede on vastuolus Euroopa Liidu riigialaste õigusnormidega: meetmega on võimatu „kahjustada konkurentsi“

Üldkohus jättis tähelepanuta, et kohaliku ühistranspordi turg Campania maakonnas oli asjas tähtsust omaval ajavahemikul (1996–2002) ja on veel ka praegu konkurentile suletud ja kontsessioonidega anti ainuõigusi. Seetõttu ei saanud eksisteerida konkurentsi ei „turu pärast“ ega „turul“.

IV. Vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna selles on kinnitatud, et komisjoni otsus on esimelik liikmesriigi kohtu otsuse ees; määrusega nr 659/99⁽²⁾ (määrus nr 1589/2015⁽³⁾) ette nähtud menetluslike tagatisi on kohaldatud vääralt; õiguspärase ootuse põhimõtet on kohaldatud vääralt

Üldkohus jättis tähelepanuta, et liikmesriigi kohtu otsus oli tehtud rohkem kui viis aastat enne komisjoni otsust. Sellest tulenevalt ei olnud komisjoni viidatud kohtupraktika asjassepuutuv, kuna seal ei olnud sobivat pretsedenti. Kui Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohaldas määrust nr 1191/69, kasutas ta hoopis selle taseme kohtule antud pädevust. Ka komisjon ei saa tugineda ainupädevusele teha otsuseid käesolevas asjas. Pikk ajavahemik, mis jäi liidu õigust kohaldava kohtuotsuse ja komisjoni otsuse tegemise vahele, kinnitas õiguspäraseid ootusi. Ei saa väita, et Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) ei tundnud kohaldatavaid õigusnorme, pigem lihtsalt komisjon tõlgendas neid teisiti.

V. Kohtuotsusega on abi liidu õigusele vastavuse hindamisel väärtalt kohaldatud määrust (EÜ) nr 1370/2007⁽⁴⁾; põhjendused on puudulikud

Komisjon võttis otsuse vastu valele õiguslikule alusele tuginedes: määrust nr 1370/2007 ei saanud kohaldada, kuna see jõustus pärast hüvitiste saamise õigust tunnustavat kohtuotsust, mille tegemisel Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) juhendus määrusest nr 1191/69.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuni 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 1191/69, raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis osutatavate avalike teenuste kontseptsioonist tulenevaid kohustusi puudutavate liikmesriikidepoolsete meetmete kohta (EÜT 1969, L 156, lk 1; ELT eriväljaanne 07/01, lk 19).
- ⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).
- ⁽³⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007, L 315, lk 1).

Brugg Kabel AG ja Kabelwerke Brugg AG Holdingi 21. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 12. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-441/14: Brugg Kabel AG ja Kabelwerke Brugg AG Holding versus Euroopa Komisjon**(Kohtuasi C-591/18 P)**

(2018/C 399/36)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Apellandid: Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding (esindajad: advokaadid A. Rinne ja M. Lichtenegger)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

1. tühistada Üldkohtu 12. juuli 2018. aasta otsus kohtuasjas T-441/14 ja tühistada apellante puudutavas osas komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsus (juhtum AT.39610 – elektriikaablid);
2. teise võimalusena tühistada punktis 1 märgitud kohtuotsus ja punktis 1 märgitud komisjoni otsus osas, milles
 - a) apellantidele määrati trahv summas 8 490 000 eurot, ja
 - b) mõisteti kohtukulud välja apellantidelt,ning vastavalt apellantide Üldkohtus esitatud taotlustele vähendada neile määratud trahvi Euroopa Kohtu poolt kaalutavas ulatuses;
3. kolmanda võimalusena tühistada punktis 1 märgitud kohtuotsus ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse;
4. mõista kohtukulud välja teiselt menetlusosaliselt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid kuus väidet.